

[Boligministeren.]

sidste folketingsår — her tænker jeg på forslaget om byreguleringslov § 4, stk. 1, der jo stort set er ligelydende med venstres og de konservatives forslags § 5. Jeg skal dog erkende — og det beder jeg det ærede medlem hr. Arne Larsen være opmærksom på — at vi ikke har kunnet medtage den af det ærede medlem hr. Axel Kristensen gentagne gange omtalte målsætning, der går ud på, at der i inderzoner skulle udlægges tilstrækkelige arealer til det dobbelte af det forventede behov, d. v. s. behovet efter den forventede befolkningstilvækst i de kommende 15 år. Man må vistnok erkende, at her er der tale om en usikkerhed, der kan batte noget. Hvad kan man vide om, hvad der vil ske i de kommende 15 år? Naturligvis, man kan skønne, men i vor tid kan vaner eller lyster til at bosætte sig her eller dér hurtigt ændres. Men ikke nok med dette skøn om disse 15 år, man skal også doble op, og det er da uden videre til at forstå, at de kommunale organisationer har taget afstand fra en sådan målsætning, hvis man kan kalde det sådan.

En tilsvarende interesse har de kommunale organisationer givet udtryk for, når det drejer sig om det ærede medlems nærmere præciserede ønsker og krav, kan man vel sige, om disse udlagte zoners tekniske anlæg som eksempelvis rensnings- og kloakeringsanlæg og den deraf følgende investering. I det foreliggende forslag har vi medtaget det ærede medlem hr. Axel Kristensens forslags revisionsbestemmelse, således, at vi i god tid har mulighed for inden byudviklingsplanens udløbstid at tilvejebringe et udkast til en ny plan, men i øvrigt vil der når som helst kunne foretages en revision. Vi har af praktiske grunde udskilt denne bestemmelse som et selvstændigt afsnit under § 15.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har i dag gentaget sin opfattelse af, at selv det foreliggende forslag er ikke nok; det sikrer ikke tilstrækkelig plads, og vi vil altid komme bagefter. Hvad menes der med plads nok? Skal det, som det ærede medlem hr. Arne Larsen sagde, være til spekulation i ordest dårligste betydning? Skal det være plads til kapitalanbringelse? Nej, det, der skal være plads til, er alle rimelige, alle overskuelige byformål. Det må selvsagt

vurderes efter en samlet planlægning og de beregninger, det nu engang er muligt at opstille.

Der stilles, som det ærede medlem hr. Ove Hansen var inde på, i vore dage så store krav om investeringer til by- og bygge-modning. Det gælder kommunale funktioner som skoler, sociale institutioner, det gælder tekniske, forsyningsmæssige og trafikale hensyn og meget andet. Derfor må en byudviklingsplan tage hensyn til, at man opnår en koncentreret investering i den takt, man kan skønne der er behov for, og navnlig gælder det om at gøre udnyttelsen af arealet så økonomisk fordelagtig som muligt uden at forflygtige hensynet til den følgende udvikling.

Jeg synes derfor, at de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Gottschalck-Hansen — og det gælder også det ærede medlem hr. Rimstad — stort set vil kunne samle deres interesse om dette forslag i en eneste bemærkning, der kunne illustrere deres følelser over for det kompleks af forslag, vi her har på bordet, når man ser bort fra de punkter, vi har medtaget i forslaget om byreguleringslov fra de ærede medlemmers eget forslag.

At komme ind på alle de synspunkter, der har været fremsat, ville, som jeg sagde før, blive gentagelser af, hvad der allerede er sagt her i salen ved behandling af byreguleringsforslag.

Noget nyt er der dog, det skal erkendes; det drejer sig om fjernelsen af den gældende lovs § 14 og indførelsen af lovforslagets § 17, der vedrører ekspropriation. § 17 svarer til byplanlovforslagets § 12; den er her overført som konsekvent ændring. De ærede medlemmer har betegnet § 17 i byreguleringsforslaget og § 12, nyt stykke 3, i lovforslaget om byplaner som grundlovsstridige, og dette kan naturligvis ikke komme bag på os. Foreløbig må det vel stå som en påstand, der bestrider eller i hvert fald rejser tvivl om, hvorvidt almenvellet i det hele taget kan have interesse i denne forbindelse, altså noget såre principielt.

Allerede af den grund har jeg — og det var anledningen til den afbrydelse, som irriterede det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen — aftalt med justitsministeren, at han som den særlig sagkyndige på dette specielle juridiske område vil fremsætte